

తెలంగాణ రచయితల సంఘం జంట నగరాల శాఖ ప్రతి వారం 'జూమ్'లో నిర్వహిస్తున్న 'సోమవారం కవినమ్మేళనం - కవివారం'లో కవులు పాల్గొని చదివిన కొన్ని కవితలను నేటినిజం పాఠకుల కోసం.. -సంపాదకులు

తెలుగుజాతి వరం - సురవరం

తెలంగాణ బాటల్లో అక్షరాల కోటగా నిలిచినవాడు తెలుగుదనపు నిండుతనం తెలంగాణ ఆత్మగౌరవ స్వరూపం సాహితీ సౌరభం? సురవరం "తెలంగాణలో కవులు లేరు" అన్న వివక్షా చూపుటకు గోల్కొండ కవుల సంచికతో దీటుగా జవాబు చెప్పిన ధీశాలి పరుస కట్టిన కవుల కాంక్షలతో తెలంగాణ కవిత్వానికి వెలిగించి హద్దులు దాటిన అవమానాలకు కలంతో కళ్ళం వేసిన ధర్మావేశం. రజాకార్ల పెత్తనంపై మద్దతు పొందాల్సిన మేల్కొల్పి అణచివేతలపై విరుచుకుపడిన అక్షర కెరటంపై ఎగిరిన జ్వాల నిజమానుష్యం ఎదిరింది నవాబుగిరిని ఎండగట్టిన ప్రజాగొంతుక 'గోల్కొండ' పత్రిక స్వేచ్ఛకు శబ్దజలంభావన గోల్కొండ పత్రిక ఆగినా 'ప్రజావాణి'గా పలికిన ప్రభావుడు. సామ్య భావోద్ధానం పొందిన పాండిత్యం పొందిన సాహిత్య శిఖరంగా నిలిచిన మహనీయుడు 'అంధ్రుల సంఘం చరిత్ర' చరిత్రనే సృష్టించిన గ్రంథం కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ గౌరవం పొందిన తెలుగు జాతి సాహిత్య సృష్టి 'హిందువుల పండుగలు' 'రామాయణ వివేచన' వంటి కృతులు ఆయన కీర్తిచిహ్నాలే కలికితురాయిలై మెరితాయి గ్రాంథికమూ వ్యవహరించుకొన్న సమయానుకూలంగా సంధించిన సమస్యలను స్వభావబలమన ఆయన శ్యాస సామాజిక చైతన్యం ఆయన దిశ తెలంగాణ అభివృద్ధి ఆయన భావన నాయకత్వం ఆయన నడవడి న్యాయశాస్త్ర పాండిత్యం పత్రికారంగ ప్రవిణత సాహిత్యానికి వన్నెలధర్మ పరిశోధకుడు? పరిశోధకుడు? విమర్శకుడు? విశేషముడు? 'సరవరం ప్రతాపరెడ్డి తెలుగు యూనివర్సిటీ' తెలుగు భాషా సంస్కృతులకు శాశ్వత వెలుగుకాగడా ప్రతాపరెడ్డి అంటే పేరు కాదు విశిష్ట రచనల విజ్ఞానగని తెలుగు భాషా గర్వకారణం తెలుగుజాతికి లభించిన వరం? (మే 28 సురవరం ప్రతాపరెడ్డి జయంతి) -గడ్డం సులోచన 7702891559.

నేను చూశాను

నేను చూశాను పొద్దు పొద్దున్నే వచ్చే సూర్యుడి తొలి కిరణం అది అమ్మ ఒడి వంటి వెన్నెని పులకరింపు మళ్ళీ అదే సూర్యుడు మధ్యాహ్నం నిప్పులు కక్కడం చూశాను అది ఆకలితో అలమటింది పిల్లలను చూసి తండ్రి కళ్ళలోని వచ్చే ఆవేదనలాంటి వేదే. నేను చూశాను కోట్ల ఆస్తులున్నా మనశ్శాంతి లేని మేడలను అవి అలంకరించిన శవవాహనంలా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయి తిండికి గతి లేకపోయినా ప్రేమగా పంపకొని తినే పేద గుడిసెలను చూశాను అవి పేదరికంలో కూడా వెలిగి వెన్నెల దీప్తాల్లా ఉన్నాయి. నేను చూశాను పుట్టిన బిడ్డను చూసి మురిసిపోయే తల్లి కళ్ళలోని ఆనంద కన్నీరును అవి ఆకాశం నుంచి రావిన నక్షత్రాల్లా మెరిసిపోతున్నాయి అనాథాశ్రమంలో తోడేచూసా లేక రాతే పుద్దుడి కన్నీటిని చూశాను అవి న ముద్రప) లోతుల్లో దాగున్న పగడాలలా అరుపుగా ఉన్నాయి. నేను చూశాను నిన్నటి మొగ్గ నేడు వికసించి పరిమళాన్ని పంచడం

ఎలుగుబంటి సాయం

సుందరవనమనే అడవిలో మర్కటం అనే ఒక కోతి ఉండేది. అది తుంటరి పనులు చేయడమే కాకుండా అన్ని జంతు పుల పట్ల నిర్ణయాగా ఉండేది. ఒకసారి అది ఒక జింక పిల్లపై ఎక్కి కూర్చుని దానిని పరిగెత్తమంది. ఆ కోతి కాల బరువుగా పెద్దగా ఉండడం వల్ల జింకపిల్ల పరిగెత్త లేకపోయింది. అప్పుడు జింక పిల్ల "కోతి మామ! నా కాలుకు గాయమైంది. నేను ప్రస్తుతం పరిగెత్తడం మాట అటుంది కనిసం నడవడమే ఇబ్బందిగా ఉంది. దయచేసి నాపై నుండి దిగు. నా కాలు బాగు అయిన తర్వాత నీవన్నట్లే నేను నిన్ను ఎక్కించుకొని పరిగెత్తాను" అని అంది. కానీ కోతి దాని మాటలను విన్న "నీవు పరిగెత్తకుంటే నేను నిన్ను ముళ్ళ కర్రతో కొడతాను. ఊ... పరిగెత్తు" అనే

నేటి తీరు

యెండ్లూలు వేదాలు వల్లిస్తున్నాయి జాతుల రాతలు మార్చాలని. నిజాలు నిప్పులో మాదిపోతున్నాయి నిర్వృత్యమై నీతులు నేతల చేతుల్లో నలిగి జనులకు వాతలు పెడుతున్నాయి. మోసమే అంగీకారమై మాటల చేతలే నిర్మాగ్యుల జీవితాలు నలుగుచున్నాయి. ఓటు నోటు చేతిలో చిక్కి గెలుపొటములు నిర్ణయిస్తున్నాయి బలాబలాలు తెక్కులు బజార్లో నిలబడి బరితెగిస్తున్నాయి. గుంపులు విభజించబడుతున్నాయి కూటములు తెక్కుల్లో మునిగిపోయి నిజాయితీపరుల గుండెల్లో గుసపాల్లి గుచ్చుకుంటున్నాయి. వాపును చూచి బలమనుకొని నచ్చని సిద్ధాంతాలను జనంపై రుద్దుతున్నాయి మేధావుల్లా మేల్కొనండి ధర్మాన్ని రక్షించండి. -సర్పింగోజు లక్ష్మయ్య 9866152371

ఒక కల కోసం

కాలంతో పాటు సమాజం కూడా మారింది అప్పుడు సూర్యుడు నిద్రలేవకముందే ఇంట్లో పొయ్యిలు నిద్రలేచేవి వాకిట్లో ముగ్గులు అప్పుడే విచ్చుకున్న మొగ్గల్లాగా ఎంతో ఆందంగుండేవి కాని ఇప్పుడు సూర్యుడు నిద్రలేచినంత కూడా పొయ్యిలు నిద్రలేవడం లేదు వాకిట్లో ముగ్గులు వాడిపోయిన మొగ్గులుగా కానొస్తున్నాయి. అప్పుడు తెల్లారడం అప్పుడు తెల్లారడం అప్పుడు కళ్యాపిచల్లాకూ సూర్యుడిని దర్శనం చేసుకునేవారు కాని ఇప్పుడేమో సూర్యుడి దర్శనం కన్నా ముందే ఫోన్లను దర్శనం చేసుకుంటున్నరు. ఒకప్పుడు సాయంత్రమందే ఆరుబయి ముచ్చట్ల సంఘం అది ఒకరి కళ్ళనుభాలు ఒకరు పంచుకునేటట్లు కానీ ఇప్పుడు ఆందరి కంప్యూ ఆదికూమాలిన సీరియల్స్ లోనే ఉంటున్నవి. అప్పుడు ఏ చిన్న గొడవైనా మనవారనే మమకారంతో అపదానికి పదిమంది వచ్చేవారు కాని ఇప్పుడు మాటా మాటా పెరిగి గల్లులు పట్టుకొని యుద్ధానికి సిద్ధమైనా ఆందరికీ పరాము భావనే. అప్పుడు ఆనుపత్రులంటే ప్రాణాలు నిలబెట్టే అలయాలూ ఉండేవి కాని ఇప్పుడు పైనులు పనులుచేసే పైనాస్తులయ్యాయి అప్పుడు ఊరిలోనే పైసా లేకుండా న్యాయంగా తీర్పులాచ్చేవి కాని ఇప్పుడు న్యాయం అన్యాయంగా పేదవాడికి దూరమవుతుంది. దబ్బుకంటే మనుషులకు విలువనిచ్చే రోజులు రావాలి మనుషులతో మనుషులు ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడుకునే రోజులు రావాలి అందరి కష్టాలూ సమస్యలూ పుష్కలంగా ప్రపంచమంతా వచ్చిన ప్రత్యక్ష ఒడిలో ప్రకాశంగా నిద్రలేచే రోజులు మళ్ళీ రావాలి ఆ కల కోసమే నా కలం - పద్మ భవన్

అభ్యసించాల్సిన ఆదర్శ పాఠం

ముగవల మృదులలోని మనోచేదన తమ కళ్ళ నుండి కట్టలు తెంచుకున్నా కన్నీటి ధారలై మాధుర్యాలను కురిపించే విరుచుకుపోయిన కరువు కాగా ఎదబాసిన బుగ్గల ఎరువు. తమ జీవన సంప్రదంలోని అద్దంకుల అలలు ఎప్పుడు ఏ సమస్యల తుఫానులను రేగిస్తాయో అని స్వీయపూర్వయాన్ని వెంటాడిన ప్రత్యక్ష ప్రజలకు కంటి రెప్ప దిగువలో కలలాడే కష్టాలు పూర్వయతార ఆనంద మెరుపులేక తప్ప తమకుంకు తనతో చెలివికి తనకు లేక మూగబోయిన పలకరింపులు. తనకు నలుగురితో లభించిన సంపద తన మంచితనపు ప్రభావం నాలుగు గోడల మధ్య సజజనుల సన్నిధిలో తమ గౌరవమకుండా విరిగి ముక్కలై కృష్ణబిందీ చీకట్లోకి పడడం ఇప్పటికీ వేదిస్తోంది. తమ జీవనక్షోభాన్ని వెలిగించే విద్యకు ఇప్పటికీ దూరమవుతున్న స్త్రీలందరూ తన స్వావలంబన భువికి చేరిన చినుకయ్యుంది అయినా వనీత జీవితపు సహనం లోకం అభ్యసించాల్సిన ఆదర్శ పాఠమైంది -యం. సుందర

నేను చూశాను

అమ్మ ఒడి ఈ మాటలు విని అక్కడికి వచ్చిన ఎలుగుబంటి "ఓ కోతి! ఆ జింకపిల్ల పై నుండి కిందికి దిగు. దాని కాళికి గాయమైంది. దానికి నేనే వైద్యం చేస్తున్నాను. అది ఇప్పుడు నడవలేదు" అని అంది. అయినా ఆ కోతి దాని పైనుండి దిగలేదు. అటువైపు రావడం గమనించి "ఓ చిరుత! ఇటువైపు రా! ఈ కోతి పని పట్టు!" అని అంది. వెంటనే చిరుత ఆ కోతి వైపు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. కోతి దాని భయానికి జింకపై నుండి దూకి పరిగెత్తి మాయమైంది. అప్పుడు జింక "అయ్యో! ఎలుగు మా మా! ఒక అపద నుండి గట్టికొన్నానని అనుకుంటే ఈ చిరుత రూపంలో మరో అపదను నాకు తెప్పించావు. దీనినికన్నా అదే నయం. ఇది నన్ను చంపకమానదు" అని భయపడుతూ అంది. అప్పుడు ఎలుగుబంటి నన్ను దాని చెవిలో "ఓ బుజ్జీ! నన్ను భయపడకు. ఇది నా

సమస్య లోకములతో డి సర్వజనులతో డి సీరాజులందుకుని తాగి డి విరాజాయ విజయం తో డి ఉదయాన్ని పలకరించే డి నలుగురు కలిసిన ముచ్చట్లతో డి పొద్దు పొద్దున్నే సేవించే డి కష్ట సుఖాలను చెప్పుకునే డి అనురాగ సంకోషాలతో డి అపరాధపురుషుని సేవించే డి ఎల్లవేళలా పలకరించే డి మనసుకు ఉత్సాహాన్నిచ్చే డి కొత్తవారిని పరిచయం చేసే డి స్వర్ణలోక మధుపాసంతో పో డి పైనుండి తొంగి చూసే డి ఉదయ కిరణముక డి పొయ్యిమీద మసలే డి గును గుమల కమ్మ డి రుచిమాసి ఆశీర్వాదం రేపటి స్వాగతాల నవోదయ వెల్లె డి! (మే 21, అంతర్జాతీయ డి దినోత్సవం) - పద్మాభ్యుదయ 9705315250

విదో ఒకరోజు

జీవిత ప్రయాణం సముద్రంలో నౌకా ప్రయాణం లాంటిది ఎన్నో అలలు నౌకను తాకినట్లు మన జీవితంలో కూడా ఎన్నో కష్టాలు అలలకు స్వాగత గీతం పాడతాయి మనను జయిస్తేనే నౌక ఒడ్డుకు కష్టాలను జయిస్తేనే జీవితం కడవవచ్చు. కష్టం వచ్చినది కన్నీళ్లు కార్చుకూ పిరికితనపు మునుగులో దాక్కుంటావో ద్రెచ్చు సాహసాలతో ముందడుగు వేస్తావో నీ ఇష్టం జీవితం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండదు అలా ఉంటే అసలు అది జీవితమే కాదు మనం ఓ దారిలో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు ఎన్నో ఎత్తుల వంపులు రాకల్లా, ముళ్ళు అలలరపుతాయి ఎందుకంటే జీవిత ప్రయాణం ఇంకెన్నెన్నో అటంకాలు నీడరపుతాయి అక్కడే అరాతావో నీ గమ్యానికై ప్రయాణం సాగిస్తావో అది నీ నిర్ణయంపై ఆధారపడి ఉంటుంది బాధలో ఉన్నప్పుడు నిర్ణయాలు తీసుకోకు అవి నీకు బాధనే మిగల్గుతాయి సుమధుకు ఓడిపోవు అని కాలాన్ని ఓ సారి ప్రశ్నించు నేను ఎలాంటి కలిసమైన పరిస్థితి వచ్చినా నన్ను కూడా కాలంతో నడిచి చూడు ఏదో ఒక రోజు నిన్ను విజయం తప్పక పరిస్తుంది - కుమ్మరి అక్షయ

అభ్యసించాల్సిన ఆదర్శ పాఠం

ముగవల మృదులలోని మనోచేదన తమ కళ్ళ నుండి కట్టలు తెంచుకున్నా కన్నీటి ధారలై మాధుర్యాలను కురిపించే విరుచుకుపోయిన కరువు కాగా ఎదబాసిన బుగ్గల ఎరువు. తమ జీవన సంప్రదంలోని అద్దంకుల అలలు ఎప్పుడు ఏ సమస్యల తుఫానులను రేగిస్తాయో అని స్వీయపూర్వయాన్ని వెంటాడిన ప్రత్యక్ష ప్రజలకు కంటి రెప్ప దిగువలో కలలాడే కష్టాలు పూర్వయతార ఆనంద మెరుపులేక తప్ప తమకుంకు తనతో చెలివికి తనకు లేక మూగబోయిన పలకరింపులు. తనకు నలుగురితో లభించిన సంపద తన మంచితనపు ప్రభావం నాలుగు గోడల మధ్య సజజనుల సన్నిధిలో తమ గౌరవమకుండా విరిగి ముక్కలై కృష్ణబిందీ చీకట్లోకి పడడం ఇప్పటికీ వేదిస్తోంది. తమ జీవనక్షోభాన్ని వెలిగించే విద్యకు ఇప్పటికీ దూరమవుతున్న స్త్రీలందరూ తన స్వావలంబన భువికి చేరిన చినుకయ్యుంది అయినా వనీత జీవితపు సహనం లోకం అభ్యసించాల్సిన ఆదర్శ పాఠమైంది -యం. సుందర

నేను చూశాను అమ్మ ఒడి ఈ మాటలు విని అక్కడికి వచ్చిన ఎలుగుబంటి "ఓ కోతి! ఆ జింకపిల్ల పై నుండి కిందికి దిగు. దాని కాళికి గాయమైంది. దానికి నేనే వైద్యం చేస్తున్నాను. అది ఇప్పుడు నడవలేదు" అని అంది. అయినా ఆ కోతి దాని పైనుండి దిగలేదు. అటువైపు రావడం గమనించి "ఓ చిరుత! ఇటువైపు రా! ఈ కోతి పని పట్టు!" అని అంది. వెంటనే చిరుత ఆ కోతి వైపు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. కోతి దాని భయానికి జింకపై నుండి దూకి పరిగెత్తి మాయమైంది. అప్పుడు జింక "అయ్యో! ఎలుగు మా మా! ఒక అపద నుండి గట్టికొన్నానని అనుకుంటే ఈ చిరుత రూపంలో మరో అపదను నాకు తెప్పించావు. దీనినికన్నా అదే నయం. ఇది నన్ను చంపకమానదు" అని భయపడుతూ అంది. అప్పుడు ఎలుగుబంటి నన్ను దాని చెవిలో "ఓ బుజ్జీ! నన్ను భయపడకు. ఇది నా

మహాకవి గుంటూరు శేషేంద్ర శర్మ ప్రతీకాత్మక కావ్యం "గొర్రెల్లా"

అధునిక మహాభారతంలోని "పంచుర్యుల"కు స్వర్ణోత్సవం సంవత్సరం. (976-2026) (మే 30 శేషేంద్ర 19వ వర్ధం సందర్భంగా...)

అధునిక తెలుగు కవిత్వ సీమలో మేరు సగ్ధియల గుం టూరు శేషేంద్ర శర్మ, వారు ప్రాసిన రచనలు కవితా ప్రయోగం వసంధైన కావ్యాలు. కవిత్వం కావాలి అని వెతుక్కునే కవితా వ్యాధియాలకు రసరమ్య కావ్య గుళికలు! కవి తన రచన సమాజ హితం కోసం రాస్తాడు. శేషేంద్ర రచనలు సమాజ హితం కోసం రాసినవే! భారత దేశ చరిత్రల ఇందిరా గాంధీ ప్రధానమంత్రి గా ఉన్న కాలంలో 1975-1977 కాలం ఎమ్మెల్యేగా అత్యంత కష్టమైన కాలం. అది ఒక చీకటి అధ్యాయం, అది చీకటి రోజులు అనబడిన కాలము. అలాంటి ఎమ్మెల్యే కి వ్యతిరేకంగా ప్రాయబడిన కవితా ఖండికల కావ్యమే 'గొర్రెల్లా' ఇందులో ఉన్న కవితలు అన్నీ (1975-1976) లలో అప్పటి వివిధ తెలుగు దిన, మాస పత్రికలలో ప్రచురించబడినవి. ఆకాశవాణి కవి సమ్మేళనంలో, ఇతర కవి సమ్మేళనాల్లో శేషేంద్ర ఈ కవితలను చదివాడు. ఇలాంటి కావ్యం ప్రాసినందుకు ఎమ్మెల్యే కాలంలోనే ప్రభుత్వ ఉద్యోగి అయిన శేషేంద్రను నిర్బంధ పదవి విరమణకు (compulsory retirement) కు గురి చేసింది అప్పటి ప్రభుత్వం. శేషేంద్ర 'గొర్రెల్లా' కావ్యం ఇలా మొదలు అవుతుంది. " రాత్రి నిద్ర కోల్పోయి ఇళ్ళ కప్పుల మీద మొరుగుకోంది. కాలం శిశువులా నిద్రపోంది ఊగుతున్న పెండులం ఉద్యోగంలో - ఇళ్ళన్నీ కళ్ళు మూసుకున్నాయి... వాటి గొంతుల్ను ఆగిపోయాయి నా గొంతు లేచి మార్గంలో విసిరేస్తోంది యువమూసవ పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా తరల్లో అదిగో లేస్తుంది భయంకర పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా పినా తరల్లో అదిగో లేస్తుంది భయంకర పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా భౌతికంగా కోతి లాంటి పెద్ద జంతువు. ఈ కావ్యంలో 'గొర్రెల్లా' ఒక ప్రతీక (symbol). అది అణగారిన మనిషి యొక్క ధర్మ అగ్రహం, తిరుగుబాటు, అంతర్భయం. సమాజంలోని అణచివేత, రాజకీయ హింస, మానవ అసమానతలపై వ్రాయబడిన ప్రతీకాత్మక కావ్యం. ఈ వ్యాస రచయిత సభ్యుని లెక్చ్యూరారుణ, గుంటూరు శేషేంద్ర శర్మ గారిని ఆగస్టు 28, 2004 ఒక నాటి పుస్తకం ఇంటర్వ్యూ చేయడం జరిగింది శేషేంద్ర బ్రతికి ఉన్నప్పుడు. ఇంటర్వ్యూ లో వివరంగా... మీకు నచ్చిన కొన్ని కవితా వాక్యాలు చెప్పండి అని అడిగితే "వ్యవసాయ కూలీల ఆకాశం వర్షాలు కురుస్తుండే కానీ వసంతులు కురవడం సోదరులారా! ఇప్పుడు రాజకీయం వర్షం పడుతోంది. మోసపోయి మీ విత్తనాలు పల్లకంబి." అని జవాబు చెప్పారు శేషేంద్ర. ఇది మోసపోతున్న బ్రతుకు చిత్రం, మోసపోతున్న రైతు బతుకు చిత్రం అప్పటికీ, ఇప్పటికీ రాజకీయ నాయకుల మోసపూరిత వాగ్ధానాల వర్షం కురుస్తున్న కాలం కదా ఇది! ఈ అద్భుత కవితా వాక్యాలను "గొర్రెల్లా" కావ్యంలోనివే. శేషేంద్ర కవిత్వం లోని చాలా పాపులర్ అయినా కవితా పంక్తులు "సముద్రం ఒకటి కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుని మొరగడు తుఫాను గొంతు చిత్తం ఆనందం ఎరగదు పర్వతం ఎవడికీ వంగి నలం చెయ్యదు నేనింతా ఒక పిడికెడుమట్టి కావచ్చు కానీ కలమెట్టికే నాకు ఒక దేశపు వెండాకున్నంత పొగరుంది " అని అప్పుడే చెప్పినంతో ఒక మహాకవి చెప్పిన కవితా వాక్యాల కూడా ఈ "గొర్రెల్లా" కావ్యం లోనివే! ఇంకా, "మీ 'గొర్రెల్లా' కావ్యం వస్తువుకు ప్రేరణ ఏమిటి? అనే ప్రశ్నకు, శేషేంద్ర గారు ఇలా జవాబు ఇచ్చారు, "దేశంలో ఉన్న దారిద్ర్యం, అసహాయులుగా కవుల కవితా పంక్తులు జనులను జాగృతం చేస్తాయి. పవన్ కల్యాణ్ లాంటి ప్రసిద్ధ తెలుగు సినిమా నటుడు ఎన్నో సభల్లో ఆశేషమైన జనవాణిని శేషేంద్ర గారి 'అధునిక మహాభారతం' లోని ఇలాంటి ఎన్నో కవితా వాక్యాలను ఉటంకిస్తూ ప్రసంగం చేసిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. శేషేంద్ర కవిత్వంలో ఏమంది అంటే మానవ శరీరంలో అణువు బావుల రక్తం ఆవరించి ఉన్నట్లు శేషేంద్ర రచనల్లో అడుగుదలుగనూ సామాజిక స్పృహతో కవిత్వం ఉంటుంది. ఒక సందర్భంలో ఈ పుస్తకంలో ఇలా రాస్తారు శేషేంద్ర. "ఉప్పు కళ్ళు తెరిచే సరికి కనిపిస్తాం ఒక గుడ్డిలాంతరు ముందు కూర్చుని వారికి హాని తలపెట్టవద్దని మృగరాజు ఈ క్రూర మృగాలను ఆదేశించిన సంగతి ప్రాణుల భరతం పట్టుకుంటే దీన్ని నేను ఇటు విలిచాను. నన్ను నిశ్చింతగా ఉండు" అని అంది. చిరుత పులి ఎలుగుబంటికి మళ్ళీ కలుసానని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. జింకపిల్ల తనకు ఆపదలను తప్పించి వైద్యం చేస్తున్న ఎలుగుబంటిని సాయాన్ని మిక్కిలి ప్రశంసించింది. -సంగంభట్ల చిన్న రామకవియ్య, 9908545435

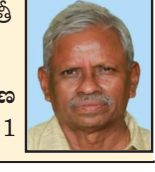
తన పానులు వడ్డించాను తిందామురా - మనకోసం నిరీక్షిస్తున్న తరుణపు బ్రహ్మ రాక్షస పరిమాణాలు అందుకుందా...రా" ఇలా హితం కోసం రాసినవే! భారత దేశ చరిత్రల ఇందిరా గాంధీ ప్రధానమంత్రి గా ఉన్న కాలంలో 1975-1977 కాలం ఎమ్మెల్యేగా అత్యంత కష్టమైన కాలం. అది ఒక చీకటి అధ్యాయం, అది చీకటి రోజులు అనబడిన కాలము. అలాంటి ఎమ్మెల్యే కి వ్యతిరేకంగా ప్రాయబడిన కవితా ఖండికల కావ్యమే 'గొర్రెల్లా' ఇందులో ఉన్న కవితలు అన్నీ (1975-1976) లలో అప్పటి వివిధ తెలుగు దిన, మాస పత్రికలలో ప్రచురించబడినవి. ఆకాశవాణి కవి సమ్మేళనంలో, ఇతర కవి సమ్మేళనాల్లో శేషేంద్ర ఈ కవితలను చదివాడు. ఇలాంటి కావ్యం ప్రాసినందుకు ఎమ్మెల్యే కాలంలోనే ప్రభుత్వ ఉద్యోగి అయిన శేషేంద్రను నిర్బంధ పదవి విరమణకు (compulsory retirement) కు గురి చేసింది అప్పటి ప్రభుత్వం. శేషేంద్ర 'గొర్రెల్లా' కావ్యం ఇలా మొదలు అవుతుంది. " రాత్రి నిద్ర కోల్పోయి ఇళ్ళ కప్పుల మీద మొరుగుకోంది. కాలం శిశువులా నిద్రపోంది ఊగుతున్న పెండులం ఉద్యోగంలో - ఇళ్ళన్నీ కళ్ళు మూసుకున్నాయి... వాటి గొంతుల్ను ఆగిపోయాయి నా గొంతు లేచి మార్గంలో విసిరేస్తోంది యువమూసవ పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా తరల్లో అదిగో లేస్తుంది భయంకర పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా పినా తరల్లో అదిగో లేస్తుంది భయంకర పద్మజ్యాలలోకి... అప్పుడే భవిష్యత్తు పడినా భౌతికంగా కోతి లాంటి పెద్ద జంతువు. ఈ కావ్యంలో 'గొర్రెల్లా' ఒక ప్రతీక (symbol). అది అణగారిన మనిషి యొక్క ధర్మ అగ్రహం, తిరుగుబాటు, అంతర్భయం. సమాజంలోని అణచివేత, రాజకీయ హింస, మానవ అసమానతలపై వ్రాయబడిన ప్రతీకాత్మక కావ్యం. ఈ వ్యాస రచయిత సభ్యుని లెక్చ్యూరారుణ, గుంటూరు శేషేంద్ర శర్మ గారిని ఆగస్టు 28, 2004 ఒక నాటి పుస్తకం ఇంటర్వ్యూ చేయడం జరిగింది శేషేంద్ర బ్రతికి ఉన్నప్పుడు. ఇంటర్వ్యూ లో వివరంగా... మీకు నచ్చిన కొన్ని కవితా వాక్యాలు చెప్పండి అని అడిగితే "వ్యవసాయ కూలీల ఆకాశం వర్షాలు కురుస్తుండే కానీ వసంతులు కురవడం సోదరులారా! ఇప్పుడు రాజకీయం వర్షం పడుతోంది. మోసపోయి మీ విత్తనాలు పల్లకంబి." అని జవాబు చెప్పారు శేషేంద్ర. ఇది మోసపోతున్న బ్రతుకు చిత్రం, మోసపోతున్న రైతు బతుకు చిత్రం అప్పటికీ, ఇప్పటికీ రాజకీయ నాయకుల మోసపూరిత వాగ్ధానాల వర్షం కురుస్తున్న కాలం కదా ఇది! ఈ అద్భుత కవితా వాక్యాలను "గొర్రెల్లా" కావ్యంలోనివే. శేషేంద్ర కవిత్వం లోని చాలా పాపులర్ అయినా కవితా పంక్తులు "సముద్రం ఒకటి కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుని మొరగడు తుఫాను గొంతు చిత్తం ఆనందం ఎరగదు పర్వతం ఎవడికీ వంగి నలం చెయ్యదు నేనింతా ఒక పిడికెడుమట్టి కావచ్చు కానీ కలమెట్టికే నాకు ఒక దేశపు వెండాకున్నంత పొగరుంది " అని అప్పుడే చెప్పినంతో ఒక మహాకవి చెప్పిన కవితా వాక్యాల కూడా ఈ "గొర్రెల్లా" కావ్యం లోనివే! ఇంకా, "మీ 'గొర్రెల్లా' కావ్యం వస్తువుకు ప్రేరణ ఏమిటి? అనే ప్రశ్నకు, శేషేంద్ర గారు ఇలా జవాబు ఇచ్చారు, "దేశంలో ఉన్న దారిద్ర్యం, అసహాయులుగా కవుల కవితా పంక్తులు జనులను జాగృతం చేస్తాయి. పవన్ కల్యాణ్ లాంటి ప్రసిద్ధ తెలుగు సినిమా నటుడు ఎన్నో సభల్లో ఆశేషమైన జనవాణిని శేషేంద్ర గారి 'అధునిక మహాభారతం' లోని ఇలాంటి ఎన్నో కవితా వాక్యాలను ఉటంకిస్తూ ప్రసంగం చేసిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. శేషేంద్ర కవిత్వంలో ఏమంది అంటే మానవ శరీరంలో అణువు బావుల రక్తం ఆవరించి ఉన్నట్లు శేషేంద్ర రచనల్లో అడుగుదలుగనూ సామాజిక స్పృహతో కవిత్వం ఉంటుంది. ఒక సందర్భంలో ఈ పుస్తకంలో ఇలా రాస్తారు శేషేంద్ర. "ఉప్పు కళ్ళు తెరిచే సరికి కనిపిస్తాం ఒక గుడ్డిలాంతరు ముందు కూర్చుని వారికి హాని తలపెట్టవద్దని మృగరాజు ఈ క్రూర మృగాలను ఆదేశించిన సంగతి ప్రాణుల భరతం పట్టుకుంటే దీన్ని నేను ఇటు విలిచాను. నన్ను నిశ్చింతగా ఉండు" అని అంది. చిరుత పులి ఎలుగుబంటికి మళ్ళీ కలుసానని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. జింకపిల్ల తనకు ఆపదలను తప్పించి వైద్యం చేస్తున్న ఎలుగుబంటిని సాయాన్ని మిక్కిలి ప్రశంసించింది. -సంగంభట్ల చిన్న రామకవియ్య, 9908545435

అధునిక మహాభారతంలోని "పంచుర్యుల"కు స్వర్ణోత్సవం సంవత్సరం. (976-2026) (మే 30 శేషేంద్ర 19వ వర్ధం సందర్భంగా...)

నేను చూశాను పొద్దు పొద్దున్నే వచ్చే సూర్యుడి తొలి కిరణం అది అమ్మ ఒడి వంటి వెన్నెని పులకరింపు మళ్ళీ అదే సూర్యుడు మధ్యాహ్నం నిప్పులు కక్కడం చూశాను అది ఆకలితో అలమటింది పిల్లలను చూసి తండ్రి కళ్ళలోని వచ్చే ఆవేదనలాంటి వేదే. నేను చూశాను కోట్ల ఆస్తులున్నా మనశ్శాంతి లేని మేడలను అవి అలంకరించిన శవవాహనంలా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయి తిండికి గతి లేకపోయినా ప్రేమగా పంపకొని తినే పేద గుడిసెలను చూశాను అవి పేదరికంలో కూడా వెలిగి వెన్నెల దీప్తాల్లా ఉన్నాయి. నేను చూశాను పుట్టిన బిడ్డను చూసి మురిసిపోయే తల్లి కళ్ళలోని ఆనంద కన్నీరును అవి ఆకాశం నుంచి రావిన నక్షత్రాల్లా మెరిసిపోతున్నాయి అనాథాశ్రమంలో తోడేచూసా లేక రాతే పుద్దుడి కన్నీటిని చూశాను అవి న ముద్రప) లోతుల్లో దాగున్న పగడాలలా అరుపుగా ఉన్నాయి. నేను చూశాను నిన్నటి మొగ్గ నేడు వికసించి పరిమళాన్ని పంచడం

వివరంగా శేషేంద్ర గొర్రెల్లా కావ్యం లోని కొన్ని ముఖ్యమైన కవితా పంక్తులు

- 1. మనం తుమాకుల్ని ఎదుర్కొంటుంటే నియంతలు ప్రశ్నల్ని ఎదుర్కోలేరు. 2. అంతరాత్మ కోడై కూస్తోంది కుక్కల అరుస్తోంది పక్కం పాడుతోంది అది కానీనేలేదే దేదం కోసం 3. జీవితం ధూమ్మి రాసులు రాసులుగా పోసుకుని అమ్మతోంది మన దేశపు బజార్లో. నీకు తెలుసా వ్యవసాయ కూలీల ఆకాశం వర్షాలు కురుస్తుండే కానీ వసంతాలు కురవడం 4. చావు నెదుర్కోవడం కంటే బతుకు నెదుర్కోవడం పెద్ద సమస్య అయింది నా దేశం లో శవం చెబుతుంది బ్రతికివున్న వాడి కంటే ఇంకా బాగా బతకడం అంటే ఏమిటో? 5. (శ్రమించే కండరాలు కోర్కెల సమాధులు కావు. నీకు రెక్కల్నివ్వడానికి నిద్రపోకుండా మేలుకొనిపోయింది నా కిడికి 6. నా పిల్లల చేత వాడు నా తిండి తినిపించకపోతే భూమి చేత నేను వాడి రక్తం తాగిస్తా. కవిత్వం ఏ జెండా ను ఎగరేయదు. కానీ నా చేతులు నా దేశపు ఖడ్గాలు 7. గుండె ఒక బ్రహ్మాండమైన మానవీయం లోయ దేనిలోకి దైర్ఘ్యం ఒక నిర్ణయ ప్రభావ దేశవలా నడుస్తుందో... ఎన్ని మైళ్ళు అని కాదు ఎన్ని శవాలు ముందుకు పోయిందో మన ఉద్యమం కొలుచుకో మిత్రతనా ఇదిగో నా హృదయం విసిరేస్తున్నా పట్టుకో "ఆయుధశక్తి దాన్ని ధరించే బాహువులో ఉంటుంది; హక్కు ఆ దాన్ని అనుభవించే సంకల్పంలో ఉంటుంది" అని మనిషికి మిక్కిలి బిగి తెచ్చువాడే వాడే అక్కడ నాడి బలిశిన శరీరాన్ని ఆ కుర్చీ చేతులు పట్టుకో ఉన్నాయి గానీ లేకపోతే వాడెప్పుడో భూమ్యార్కరణశక్తికి బలి కావలసిన వాడు. నా పిల్లల చేత వాడు నా తిండి తినిపించకపోతే భూమిచేత నేను వాడి రక్తం తాగిస్తా నా కవిత్వం ఏ జెండానూ ఎగరేయదు కానీ నా చేతులు నా దేశపు ఖడ్గాలు రా సోదరా, ఇది గొర్రెల్లా యుగం! చిన్నట్టో

కవిత

సాహిత్యం, సామాజిక సేవ, విద్యారంగ వేదిక నిర్వహిస్తున్న 'బుధవారం బాధా' పోటీ ఫలితాలు

అధ్యక్ష: రమణి కలకర్తి 8985613123

నిర్వహణ: శ్రీమతి సత్య నీలమ

నన్ను నేను కోల్పోతున్నా ...

ఎన్ని దినాలుండో సమయానికి జోజనం చేసి ఎన్ని రాత్రులెండో ప్రశాంతంగా నిద్రపోయి ఎన్ని రోజులయిందో పిల్లలతో మనసు విప్పి మాట్లాడి ఎన్ని నెలలయిందో అమ్మకి ధోసి చేసి...

అమ్మ చూపిన ప్రేమలో నన్ను చేసిన లాటసలో స్నేహితుల అలవడిలో ఇంటిల్లిపాది అభిమానంలో భక్తి భావపు పరవశంలో నైతికవిలువల కట్టుబాట్లలో కష్టపడి క్రమించే తత్వంలో సాధన పట్టుదల బాధ్యతలలో పుట్టిపెరిగిన నేను..

నేను మనిషివన్న మాటే మరిచిపోయాను క్రమశిక్షణ లేని జీవితాన్ని దొడ్డిస్తున్నా వివేక విచక్షణలు కోల్పోతున్నా క్షణం క్షణం బ్రతుకు భయంతో చచ్చున్నా.. బంధాల అనుబంధాల అనందాలను కోల్పోతున్నా చుట్టూ మనసులు ఉన్నా ఒంటరినై పోతున్నా దారి తెన్ను తెలియని చీకటిదారుల్లో పయనిస్తున్నా..

అవును నిజమే నేను అన్నీ కోల్పోయాను నన్ను నేను కోల్పోయాను గుర్తించే సరికి జీవితం చివరి అంకంలో ఉన్నాను. నాతో ఉన్న వాళ్ళందరూ నా వాళ్ళని మురిసి దాన్ని వారికి తల్లి నాలిక లా మసలే దాన్ని నా అమాయకత్వమే నాకు శాపంగా మారింది. నీకు ఏమీ తెలియదు నోరు మూసుకో అంటే నిజమనుకునే దాన్ని అందుకే అందరికీ దూర దూరంగా ఉండదాన్ని. నా వలన అవతల వారికి ఏమీ కష్టమవుతుందో అని మందిని పడదాన్ని ఎప్పుడూ ఏదో పోగొట్టుకున్న దానిలా అందోళనతో బతికే దాన్ని. నా గురించి ఆలోచించలేని మానసిక స్థితి నాది ఏం కావాలో ఎలా ఉందాలో తెలియక సతమతమవుతున్న దాన్ని ఎవరికీ పట్టని నా జీవితం పట్ట నాకు కనీసం కనికరం లేదు ప్రేమించటం ప్రేమించబడటం తెలియని దాన్ని. పిరికితనం, భయం నన్ను ఇంటా బయటా నన్ను నన్నుగా నిలువ నీయలేదు నన్ను నన్ను గా బతుక నివ్వలేదు బతుకు నివ్వలేదు ఎవరో ఏదో అనుకుంటారని అనుక్షణం నాలో నేను కుమిలేదాన్ని నన్ను నేను తక్కువ చేసుకోనే దాన్ని నాలో ఏదో లోపమున్నట్లుగా అత్తన్నయ్యలతో అలమదించేదాన్ని ఏదేమైనా నన్ను నేను కోల్పోయాను అన్న బాధ ఇప్పటికీ నన్ను బీదలు లేదు కనీసం ఇప్పటికయినా నన్ను నేను కొంతయినా మిగుల్లు కుండామనే ప్రయత్నం లో ఉన్నా ఎందుకంటే నాకు నేను ఎప్పటికయినా సమాధానం చెప్పకోవాలిగా

-ఆలేటి పరంజ్యోతి ఖమ్మం

విదీ కష్టం - విదీ తేలిక ఓ మహాత్మా!

మా దగ్గరికి ఓ సమస్య వచ్చింది. దానిమీద తీర్పు చెప్పాలి. 'కాలమ్' రాస్తున్నంత మాత్రాన ప్రపంచంలోని అన్ని సమస్యలు మనకు తెలిసిపోతాయా! మన ఇష్టానికి దేని గురించయినా మాట్లాడటమేనా? లోకంలో అందరినీ విమర్శించటం మాకు చాక్కా! కారణంగానే వేసినవారు, కథలు రాసినవారు, గీతాలు రాసినవారు ఇలాంటి వర్గం జాతిలా పెద్దది కదా. ఏమాత్రం బాధ్యతలు మాకు వుండవా!

ఈ విషయం మీద అన్న, విదూ, ఇంకా మా బృందం సీరియస్ గా చర్చలు జరిపింది. ఇప్పుడు లోకంలో అందరూ ప్రవచనాలు చెప్పటానికి బాగా అలవాటుపడ్డారు. ఎదరటివారికి చెప్పేందుకే నీతులు వున్నాయి అనే విషయంలో ఎవరికీ అభ్యంతరం లేదు. ఏ ప్రవచనం ఎన్ని డబ్బులు తీసుకువస్తుంది. ఎంత కీర్తిని తీసుకువస్తుంది. ఇవన్నీ వస్తున్నప్పుడు సిగ్గు, శరమా మనకిలా! ఆ విషయాల్లో సైలెంట్ గా వుండటమే బతుకుతున్నవారు కొనసాగించే అద్భుతమైన కళ. కళ అంటే ప్రాక్టీస్ వుండాలి కదా. అందుకే ఇన్నిరకాల విన్నాసాలు అనుకున్నాం.

'మేం గో కాలమ్'

అధ్యయనం కావాలి. ఎంత పరిణతి కావాలి. కథ మనసుల్ని ఉన్నత స్థితికి చేరుస్తుంది. సమాజాన్ని కుదుపుతుంది. అందుకే కథా-కథానికే అన్ని ప్రక్రియల్లో అగ్ర భాగాన నిలుస్తుంది. కథ రాయుటమంత కష్టమైనది ఇంకేమీ లేదు" ఇది కథకుల అభిప్రాయం. విన్నాక 'తర్వాత' అన్నాడారు. సమాజంలో ఎలాంటి మార్పులు వచ్చినా, కుదుపులు వచ్చినా ముందుగా రిక్టా చేసేది కవిత్వం ద్వారానే. మారు ఏ దేశంలో అయినా మాడండి కవిత్వానికి వున్నంత ఆదరణ, శాశ్వతత్వం మరో ప్రక్రియకు లేదు. కేవలం కొన్ని లైఫ్ లో జీవితసారాని చెప్పటానికి కవులు పడే తపనకం ఖరీదు కట్టే షరాబు

ఎవడన్నాడు?" ఇది కవుల ఆభిప్రాయం. "నెక్స్ట్" అన్నాడు మిస్టర్ క్రిటిక్. "పాట. పాటే ఆయుధం. అది పాడుకుంటారు. పాటే ఎన్నో ప్రభుత్వాలను కూలదోసింది. విప్లవాలను తీసుకొచ్చింది. నవీనా, ఏదీనా పాటే తోడు. పాటను మించిన మంత్రం ఏకైకం వుంది. కథలూ, నవలలూ, కవిత్వం ఎవరయినా రాయగలరు. పాటను మాత్రం కొందరో రాస్తారు" ఇదో గీత రచయిత స్వగతం. "సిమ్మల" అన్నార మన అతిథి నోట్లో లంక పోగాకు చుట్ట వెలిగించుకుంటూ! "నాటకం. అన్ని ప్రక్రియలకు ప్రారంభం. ఇందులో అన్నీ వుంటాయి. ఏ దేశంలో నాటకం వుండడో ఆ దేశం ఆస్తి పట్టిపోతుంది." ఇంకా కొన్ని ప్రక్రియల ప్రస్తావన వచ్చింది. ఇప్పుడు మన మహావన్నానకుడి వంతు వచ్చింది. మాట్లాడటోయే ముందు స్ట్రాంగ్ కాఫీ స్వీకరించారు. కాఫీ మీద సురగను ఉప్పున పూడ్చారు. "ఇందులో విదీ కష్టం. విదీ తేలిక. ఎవరూ రాజు, ఎవరు సైనికుడు అనేది ఆ ప్రక్రియను రాసేవాడి తల్లి. ఈ ప్రపంచంలో విదీ తేలిక కాదు. విదీ కష్టం కాదు. మన తెలుగులో తరాలుగా కొన్ని లక్షల చెట్లూ ఈ అనవసర వివాదాల కోసం సరికేతారు తెల్లకాగితాల కోసం. మన దరిద్రాలకు ప్రకృతి ఎందుకు నాయనా బలి కావాలి! నేను మీని కొత్త తరాలకి వుద్దువుగా చెబుతున్నాను. మన శరీరంలో ఏ అవయవం రాజు-రాజి అంటే ఏం చెప్పగలం. చిన్నప్పుడు కథ చదివారు కదా-శరీరంలోని అవయవాలన్నీ సమ్మె చేస్తే ఏమయిందో! అందుకేనే ఒక్క ముక్కలో 'మంచి' రచనలు చేయటం కష్టం. అది ఏ ప్రక్రియలో అయినా. దాని గురించి ఆలోచించండి. ఇది ఆరంభమే. ముందు ముందు మనం ప్రవచించాల్సినవి చాలా వున్నాయి" అని ముక్తాయింపు ఇచ్చారు. సో? ఇది ముగింపు కాదు.

కాగా మనం మాత్రం తీర్పులు ఇవ్వకూడదు. మనకికా అనుభవంలోకి రాని విషయాల మీద మాట్లాడమంటారు. అయినా రెప్పిపోకూడదు. ఇలాంటి సమస్యలు వచ్చినప్పుడు అనుభవం వున్న పెద్దవాళ్ళని ఇన్సూల్స్ చేద్దామని అంగీకారానికి వచ్చాం. అందుకే మన తాతగారిని పిలుస్తాం అని అన్న అన్నా-ఇంకెవరినన్నా చూద్దాం. మా తాతగారిని లోకం కీర్తించాలి లేదా విమర్శించాలి. అవన్నీ మనం చేస్తే ఇది బృందగానం అవుతుంది అన్నాను. అప్పుడు మాకు ఓ పెద్దాయనను సూచించారు. ఆయన గురించి వివరాలు సేకరించాం. వారి పేరు ఏదో వుంది. అది జనం మరిచిపోయారు. 'మిస్టర్ క్విట్' అని కొందరు అంటారు. ఆయన దగ్గర రెండు డజన్ల తెల్లటి ఖాదీ చొక్కాలు వుంటాయి. అలాగే పంచెలు వుంటాయి. వాటికి గంజి దట్టంగా వుంటుంది. అవి మెయిన్ టెన్ చేయటానికి ఎంత ఖర్చవుతుందో వారి హోమ్ డిపార్ట్ మెంట్ వారు చెప్పాలి. తన మీద ఎంత బురద జల్లినా చిరునవ్వుతో వుంటారు. తన బట్టల మీద చిన్న మరకడినూ అగ్గి మీద గుర్గించి అయిపోతారు. ఇంకొందరు 'మిస్టర్ పెర్ఫెక్ట్' అంటారు. అసలు ఎవరేనో చేసినా, రాసినా అయినా సచ్చుడు. మరీ మీ పరిస్థితి ఏమిటి అంటారు. నేను కూడా అంతేరా నాయనా. ఈ లోకంలో పెర్ఫెక్ట్ అనేది వుండదు. నాకు నికే నేమీ పెట్టటంలో కూడా మీరు బచ్చాలే అంటారు. ఇతరుల్ని విమర్శిస్తే మనమూ నాలుగురాళ్ళు వినరవచ్చు. తనని తాను విమర్శించుకునే వాళ్ళను ఎవరు మాత్రం ఏం చేయగలరు! అయినా పోగొడినా సమస్య. సమస్య ఎందుకు చిదతలు అందుకున్నావో నాకు తెలుసు అంటారు. సో? ఎవర్ని ఏదన్నా అలా అన్నా, అనిపించుకోవాలన్నా ఆయనకు అయినే సాటి. అందుకేనే 'మిస్టర్ డోంట్ కేర్' అనిన్నూ పిలుస్తారు. ఆ మాస్టర్ని కూడా అప్పుడప్పుడు డిస్కోస్ లకు ఆహ్వానిస్తాం.

వృద్ధిగారి వ్యంజకాల విశ్లేషణం రంజుగా ఉంది

Advertisement for 'వ్యంజకాలు' (Vyanjakaalu) featuring a landscape image and text about the book. It includes details about the author, publisher, and contact information.

Advertisement for 'తరువు మన కల్పతరువు' (Taruvu Manu Kalpataruvu) featuring a portrait of a woman and text about the book.

పచ్చని ప్రకృతి ధరితికి అందమైన ఆభరణం, జీవరాశులన్నిటికీ అది అమూల్యమైన వరం. పక్షుల గూళ్ళకు చెట్ల మధురమైన నిలయం, మృగజాతుల జీవనానికి అడవి ఆశ్రయం. జనం స్వార్థంతో అడవులు నశిస్తున్నాయి, మూగజీవాల కన్నీళ్లు నేలను తడుపుతున్నాయి. జననం లో ఉయ్యాలూ ఊరడిస్తుంది, ప్రాణవాయువు ప్రతి జీవని కాపాడుతుంది. వానలను కురిపించి పంటలకు ప్రాణమిస్తుంది, ఆహారమై ఆకలి భాధలను తొలగిస్తుంది. చెట్ల మనిషికి నిజమైన కల్పతరువు, ప్రకృతి స్పృహలో అద్భుతమైన గురువు. మరణంలో చితిగా మారి మనిషిని కాలుస్తుంది, పర్యవరణ రహస్యాన్ని మోసంగా తెలియజేస్తుంది. పక్షులని కాపాడితే భూమి నవ్వులతో నిండుతుంది, పచ్చదనం పెరిగితే ప్రతి జీవితీ భవిష్యత్ నిండుతుంది. -కె వి. సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర రావు, +91 99485 15560

పక్కతి వెన్నెల కురిసే

నింగి సాక్షిగా ధరితి ఒడిలో తారల మెరిసే మనిషి జననం ప్రకృతి ఒడిలో అంద్రధనుస్సుల మెరిసే చోట మానవ మనుగడకు జననం అంకరారణ చెమట చుక్కలు కన్నీరు ధారలై పారిన జీవన ప్రయాణంలో అమావాస్య చీకట్లు ముసురుకున్న ఆశల దీపాలు వెలుగుతాయి నా నీ గుండెల్లో జననం అందమైన రూపాన్ని ఇస్తే శుభ ఉదయం మరణం తప్పదు ప్రతి జీవితీ జననం మరణం మధ్యలో ఒడిదుడుకులప్రయాణం చివరికి ప్రకృతి ఒడిలో మనిషి అంతిమయ్యాత్ర శాశ్వతం కాని ఈ దేహానికి ఈర్ష్య ద్వేషాలు తేనెద్రెగలై ముసురుకున్నాయి మట్టిలో కలిసిపోయే మనిషికి కట్టే అవసరం ప్రకృతి అందించే మనకు అంతిమ నివాళి జననం గుండెల్లో నిలిచిపోయే మంచి జ్ఞాపకం అందమైన జీవితాన్ని పూడ్చాలిలా మలుచుకుంటే ఇదే మనిషికి నిజమైన పరిపూర్ణ ఆర్థం ధరితి ప్రకృతి జననం మరణానికి అందంబనం -సుజాత కోకిల, +91 98491 08934

గుండ మల్లికార్జునరావు అగ్నిగుండం

నుండర జల ప్రవాహం.. మనోహర సముద్ర తీరాల్.. లేలేత పచ్చ తీరలు చుట్టిన ధరితి హేల.. సర్వ జీవకోటికి అందించు పంచభూతాల.. గడిచిపోయిన చరిత్రల ఆనవాలు.. తలచి తలచి కుములుతున్న అవని అంతరాల.. దుష్ట మానవులు చేస్తున్న అవంతరాల.. దినదినానికి కాలపు ప్రబలుతున్న వైవాలు. సలసల కాగుతున్న సముద్ర జలాల.. అంతమైన హరితారణ్యాల.. నిత్యం వాహనాల, ఫ్యాక్టరీల కాలమ్మాల.. శిక్షార్థులు! ప్లాస్టిక్ వాడకాలు, కేవలం నినాదాలు. సదున్నున్నది అగ్నిగుండంలోకి అని తెలిసి.. ఆజ్యం పోసుకుంటూ నోట్లు చూసి మురిసి.. 'ప్రకృతి'ని అంతం చేస్తూ విలాసాలకు క్రమిసి.. భవిష్యత్తును మర్చిపోతున్నాడు మనిషి? మరణ రోదన వినిపించడం లేదు చెప్పలకు.. ఆరణ్యాలన్నీ అంతమైపోయే వరకు.. నదీ నదాలు ఎండిపోతే మిగలదు మంచి బతుకు.. చివరికి మిగలేది మనిషి ఘాతకాల రంకు. మత్తు పదలని మనిషి, మేలుకొని ఆలోచించు.. చెట్లు నాటను అడుగు ముందుకు వెళుచు.. ధరితి ఏడిస్తే! మీ బిడ్డలు బ్రతుకు ఆలోచించు.. చెట్లు నాట, నదిన బ్రతికించు, ప్లాస్టిక్ వీడు ప్రకృతిని ప్రేమించు! ధరితిలో ప్రకృతి పచ్చగా ఉన్నంతవరకే మన క్షేమం.. తన తుది శ్వాస వరకు కాపాడుతుంది మన మరణం.. ఇప్పటికే మోయలేని భారాన్ని మోస్తుంది జనం ఆత్మకృతం.. ప్రకృతి విలయతాండవమ చేస్తే, ధరితిలో జనం సర్వం మరణం. -గుండ మల్లికార్జునరావు, 8978026059

అవివేకమే

సమస్త జీవకోటికి ఆధారమైన ధరితి భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరమే.. గాలి నీరు ఆహారం అందించే ఈ భూమి కన్నతల్లికే సమాధమే.. ఎన్నో లక్షల జీవరాశుల ఉత్పత్తి మూలమైన సానమే.. అన్నిజీవులలో మానవుడే అధికడని చాటి లోకమే.. స్పృహ జనన మరణ చక్రం సాగే పంచభూతాలతో కూడిన ప్రకృతి ఓ అద్భుతమే.. పచ్చదనం పక్షులు జంతువులు ఎన్నో వేల జీవరాశుల నిలయమే.. ఎందా వాన గాలి చలి మంచు వేడి ప్రకృతి లక్షణాలే.. ప్రకృతి విశాసానికి మూల కేంద్రమే నిరంతరం సాగే స్పృహ చక్రమే.. పంచభూతాలన్నీ ప్రకృతిలో అంతర్భాగమే.. ప్రకృతి రహస్యాలను చెప్పించిన మనిషి ఆలోచన విద్యలల్లమే.. ఏ జీవని ఎదగకుండా చేసిన మాత్రం మానవ నైజమే.. అందుకే భూమంతా నిండిపోతున్న జనం స్పృహలో సంచలనానికి కారణమే.. మనిషి స్పృహలో కృత్రిమజ్ఞానం కాలమ్మాలికి వినాశనానికి సాధనమే.. చేసే ప్రయోగాలు కనిపించుతున్న ఆయుధాలు బాంబులు ప్రమాదనాచికలే.. కృత్రిమ వినాశకవద్యాల మందులు మానశనానికి మార్గాలే.. ప్రకృతిని వికృతంగా మార్చి మనిషి పొందే శాస్త్రాధికారం దేమే.. స్పృహలో మనిషి మరణం కోరి తెచ్చుకుని ఉనికిని కోల్పోవడమే.. దీర్ఘాయువు కలిగిన మనిషి తన చేష్టలతో స్పృహచేది వినాశమే.. ప్రకృతి నాశనమే సమస్త జీవకోటి నాశనమని తెలుసుకోలేని అవివేకమే -డి.టి.హేమంత్ సింగ్ +91 81214 30560

కూలీ

కూలీ కడుపు నింపే కోసం కార్ కన్నీరు ఆపే కోసం రోజూ కూలీ నాలి పాపం అమాది ఎండలో కండలు వేడికన్నా గుండెలో మంటలు రేగినా గుడికి,బిడికి,పెద్దసారు విశ్రాంతికి యాల్సన్నా మా బతుక్కు రెండుబంతుక్కు రెక్కల కట్టమే దిక్కునా కులీ చేతులు కాలిగానే మిగులుతున్నాయ్ పనికాడ, ఫ్యాక్టరీకాడ,గనికాడ గుండారలో గాడై అలసి సాలసి సామ్యుస్లి మట్టిదిబ్బలే పట్టు పానుపులనుకొని ఒరిగిన పెయ్యకి చెమట బిందువులను తాకిన చల్లగాలి సేదతీర్చుతున్నా పురుగు పుట్రా ఎన్నెన్ని చుట్టుముట్టినా మమ్మల్ని దీనుంగా చూసి దానుంగా అవే వెళ్ళిపోతాయి ఈ శ్రమ దోపిడీకి మా దరిద్ర కాండవానికి అక్షరమైన మా పిల్లలకు అర్థమై కాకపోతే మరి ఎవరికోసం ఈ బతుకు పోరాటం.

-పోలీస్ థీమేక్
9505255218

కవి-కవిత

కలం కదిలితే గళమెత్తాలి సమాజ హితం కోరాలి సత్యం వైపున నిలబడాలి నిరుద కళ్ళను తట్టివేయాలి. కవికి ఉండాలి సామాజిక ధృక్పథం అక్షరమే కదా అతడి ఆయుధం నిప్పులు చెరిగే వాక్యాల కావ్యం నిజాలను పతేలి నిక్కమైన లక్ష్యం కవితకు ఉండాలి కదిలించే

ప్రశ్నించే ధైర్యమే కవితకు పునాది సత్యం చెప్పని కవిత్వాల వెలగవు అంతుప్రసాసల అల్లికే కాదు అసలైన అంతరార్థం ఉండాలి యతి ప్రాసలు కవితా పాదాలకు ప్రాణం నైతిక విలువలే శ్రీరామ బాణం కలం అంటే కాగితంపై గీత కాదు గుండెలోని మంటకు చిరునామా అశాంతిని తొలగించే మంత్రం కవిత్వమే సమాజ యంత్రం

ఒక్క అక్షరం చాలు చైతన్యం నింపగ ఒక్క వాక్యం చాలు చీకటిని చంపగ కవి ఉండాలి లోకానికి కనురెప్పలా నిజాయితీ గల రచనలే సంఘహితం కవికి ఉండాలి లోకానికి ఆవేదన ఉండాలి మంచిన అందించే యోచన వ్యర్థ అక్షరాలు అక్షర దోషాలు అర్థవంతమైన పదాలే అద్భుత భాషా సౌందర్యాలు నిర్మాణాత్మకమైన అలోచన కవికి కావాలి ప్రజా హితమే కవిత్వపు నడక కావాలి కలం పట్టిన కవిచరుడా మేలుకో

మంచిన పంచే ప్రతి కవితా ఒక వేదం అక్షరమే సమాజానికి ఒక దివ్యమైన తోడ్పాటు కవితా లక్ష్యం కేవలం అలరించడమే కాదు మార్పును కోరుతూ పరుచించే ప్రవాహం నిరంతరం కవిత్వం ఒక బాధ్యత వ్యామోహం పదిలి వాస్తవం పతేలి కవితకు నిత్యం జేజేలు పతేలి ధరణి.

అక్షర గమనం సాగాలి కవచరకు సమాజ ప్రగతి కోరే కవి కీర్తి పరకు కవిత్వం ఒక వెలుగు రేఖ కావాలి లోకపు అందకాన్నా పారద్రోలాలి

-డా. చిట్టాల రవీందర్
7798891795

గుండె మొగ్గ

ప్రతీ ముఖమా ఓ పూజా పుష్పమే, పరిమళ పుష్పమే, ప్రసాద పుష్పమే ! పూల కుప్పలు పేర్చుకు రాలాలి కానీ ప్రేమల పోగులు అలంకరించ కూడదు ! అయిదేని అయిదేని వేళ్ళతో అరచేతులు మొగ్గల్లా మారుతుంటాయి అక్షరాలు కూడా రకరకాల మొగ్గల్లా పరిమళిస్తుండాలి ! బహు పచనపు భాషా మాలలు బహు దేవతల మెడలని ఉండుతుంటూ ఉండాలి ! చివరి వాక్యం ఓసమాలప్పుడే కంఠతా వచ్చి తాటివరణం కూడిన నేల ఇది ! పంపాల గిరాల ఉపాదల ఉపాదల మూజుతో అరిపడ్డరాల అపచారానికి పూనుకుంటుంది ప్రాపంచికం! వృక్షాలకి చేపున్నట్లే మనుషులకి కూడా మూలాలేర్పాటుతాయి అక్షరాల నేలా, భాషా రూపాల్లో ! మనిషి మనసు,మనిషికి మహా కష్టమైన క్రియ ! బేకువ కిలకిలారాలల ఊహల తో కాకుండా ఉడయాలన్నీ జాంబుల విషమాయువులతో ఊపిరులని ఆపేస్తున్నాయి ! దేహాల దేశం కాదు లోకమని నిత్య హరిత చేతనా పత్రాలది ప్రపంచమని పూలపత్రాల పూల పానులు మాట్లాడుతున్నాయి పారిజాతాల మనసులతో !

-ఓపిని
9849558842

పేసె బుక్ "అమరావతి సాహితీ మిత్రులు" వాట్సాప్ గ్రూపులో డా. రావి రంగారావు నిర్వహిస్తున్న వారం వారం కవితల పర్వ ప్రాజెక్టు ఈ వారం కథల పర్వ ప్రాజెక్టు లో విజేత్ కే.డి. దాసు కథ "మనసు పొరలు" నేడినిజం పాఠశాల కోసం ప్రత్యేకం. -సంపాదకులు

రఘురామయ్య గారికి ఆ రాత్రి అన్నం ముట్టుకోబుద్ధి కాలేదు. గదిలో అటు ఇటు తిరుగుతున్నాడు. బయట వాన కురుస్తోంది, కానీ ఆయన మనసులో అంతకంటే పెద్ద సుడిగాలి వీస్తోంది. తన ఒక్కగానొక్క కొడుకు సాకేత్, వేరే కులం అమ్మాయిని ఇష్టపడుతున్నానని చెప్పడమే ఆ కలతకు కారణం. పక్కనే కూర్చున్న భార్య జానకమ్మతో ఆయన తన ఆవేదనను వెళ్లగక్కారు. "చూడు జానకీ.. ముప్పై ఏళ్ళగా ఈ ఊళ్ళో తల ఎత్తుకుని బతికాను. కులం అంటే మన కట్టుబాటు, మన వాదనలన్నీ. రేపు ఏ పెళ్ళికార్లం జరిగినా మన వాళ్ల ముందు నేను ఏ మొహం పెట్టుకుని నిలబడాలి? మీ వాడు తక్కువ కులం పిల్లను తెచ్చుకున్నాడ" అని వాళ్ళ వేలెత్తి చూపిస్తుంటే, ఆ అవమానం నేను భరించలేను. వాడు మన పరువును గంగలో కలుపుతున్నాడు."

జానకమ్మ నిట్టూర్చింది. "పరువు అంటే కుమేనా అంది? రేపు వాడు మనకు నచ్చిన పిల్లను చేసుకుని, సంతోషంగా లేకపోతే అప్పుడు వచ్చేది పరువా? మన అబ్బాయి సంతోషం ముఖ్యం కాదా?" "నీకు అర్థం కాదు జానకీ.. పెళ్లి అనేది ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య కాదు, రెండు కుటుంబాల మధ్య జరిగేది. రేపు మన ఆచారాలు, మన ఇంటి వర్తతులు ఆ అమ్మాయికి ఎలా అర్థమవుతాయి? మన వంశ గౌరవం ఏమవ్వాలి? "రేపు వీరికి పుట్టబోయే పిల్లల భవిష్యత్తు ఏమిటి? ఏ కులం అని చెప్పుకోవాలి? రేపు వాళ్ళ పెళ్లిళ్ళప్పుడు ఈ సమస్య మళ్ళీ మొదటికి రాదా?" ఆయన గొంతులో భయం, పంతం రెండూ వినిపిస్తున్నాయి.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. సాకేత్ తన నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉన్నాడు. ఇంట్లో మాటలు తగ్గిపోయాయి. ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకోవడం కూడా కష్టమైపోయింది. ఒకరోజు సాయంత్రం రఘురామయ్య గారి ప్రాణమిత్రుడు శివరామ్ గారు వచ్చారు. శివరామ్ గారి కొడుకు తన కులంలోనే, పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్లి చేసుకుని, ఇప్పుడు తల్లిదండ్రులను పుద్గాత్రమంటే పదిలేసి విడితాల్లో ఉంటున్నాడు. శివరామ్ గారు కన్నీళ్లతో చెప్పారు, "రఘురామ్.. కులం చూసి, పరువు చూసి కొట్టాది రూపాయిలు కట్టుకుని పెళ్లి చేశాను. కానీ నా కొడుకులో కొంచెం కూడా మనవత్తం లేదు. ఇవాళ నేను ఒంటరిగా, అనారోగ్యంతో పడి ఉన్నాను. రక్తం పంచుకు పుట్టినవాడే మనల్ని పదిలేసినప్పుడు, ఈ కులం పచ్చి మనకి అన్నం పెడుతుందా? పరువు ఇస్తుందా? మనిషికి కావాల్సింది మానవత్వం, ప్రేమ, సంస్కారం, కులం కాదు రఘురామ్. నా మనసులకి నా కులం పేరు ఉంది కానీ, తాత దగ్గర ఉండాలనే సంస్కారం, తాతను

మనసు పొరలు

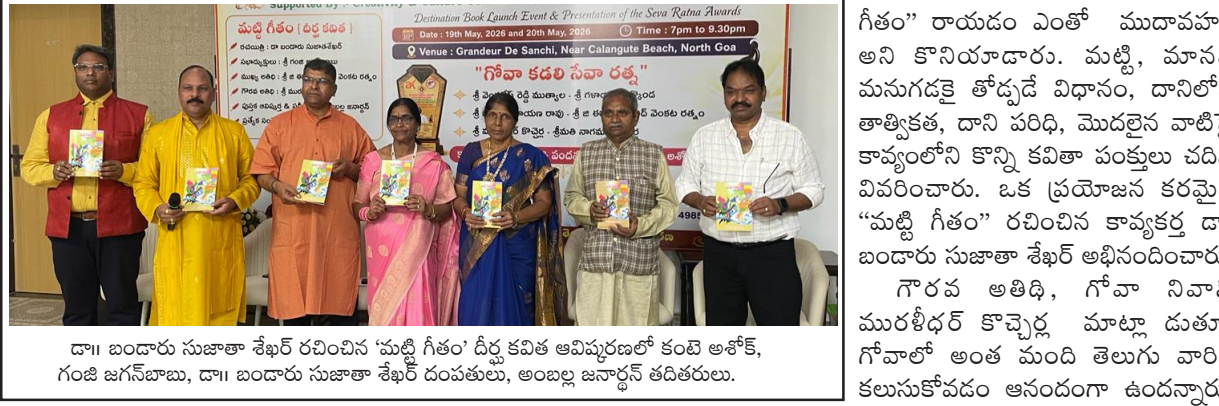
పలకరించాలనుకునేసద్దుద్ది వాళ్ళే అబ్బలేరు." ఆ మాటలు రఘురామయ్య గారి గుండెలో బాణంలా దిగాయి. అదే సమయంలో ఆయనకు సాకేత్ రాసిన ఒక ఉత్తరం దొరికింది. అందులో సాకేత్ ఇలా రాశాడు: "నాన్న.. మీరు పెంచిన క్రమశిక్షణలేనే నేను పెరిగాను. నేను ఎంచుకున్న అమ్మాయి మీ గౌరవాన్ని తగ్గించదు, దాన్ని రెట్టింపు చేస్తుంది. మీరు నాకు నేర్పిన విలువలే తనలోనూ ఉన్నాయి. నాకు కులం కంటే మీ చేతి స్పర్శ, మీ ఆశీర్వాదమే ముఖ్యం. మాకు పుట్టబోయే పిల్లలకి మేం ఇచ్చే అన్నీ కులం కాదు నాన్న.. మీరు మాకు నేర్పిన మానవత్వం, సంస్కారం, రేపు మా పిల్లలు సమాజంలో ఏ కులం అని కాదు, మంచి మనసున్న మనుషులుగా ఎదగాలని కోరుకుంటున్నాను. మీ పరువు కోసం నన్ను నేను చంపుకోలేను, అలాగే నీ మమ్మల్ని పదులుకోలేను. మీరు అంగీకరించేవరకు పెండ్లి చేసుకోను"

ఆ ఉత్తరం చదువుతుంటే రఘురామయ్య గారి కళ్ళలో నీరు తని తాను చూసుకోవడంలో పడి, కొడుకు నిజమైన ప్రేమను చూడలేకపోతున్నానని. బయట సమాజం ఇచ్చే పరువు కంటే, ఇంట్లో ఉండి మనుషుల మధ్య ఉండి ప్రేమ గొప్పదని ఆయనకు జ్ఞానోదయం అయ్యింది. పిల్లల భవిష్యత్తు అంటే కుల ప్రవీకరణ ప్రత్యేకం కాదని, అది వారు నేర్చుకునే సంస్కారమని ఆయన గ్రహించారు. మరుసటి రోజు ఉదయం, సాకేత్ మ దగ్గరకు పిలిచారు. పక్కనే జానకమ్మ కూడా ఉంది. "సాకేత్.. ఇన్నాళ్లూ నేను కులం అనే ఇసుప గోడల మధ్య బందీగా ఉన్నాను. కానీ శివరామ్ పరిస్థితి చూశాక, నీ ఉత్తరం చదివాక అర్థమైంది.. మనుషుల్ని కలిపేది సంస్కారం, ప్రేమ మాత్రమేనని. కులమనేది మనం గీసుకున్న గీత, కానీ మానవత్వం అనేది దేవుడు ఇచ్చిన నిరంతర ప్రవాహం. నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం. రేపు ఆ అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్లి నేనే మాట్లాడుతాను. మీ పిల్లలకి తాతగా కుల భేదాలు లేని గొప్ప సంస్కారాన్ని నేనే నేర్పిస్తాను. ఆ అమ్మాయిని మన ఇంటి మహిళల్నిగా ఆహ్వానిద్దాం."

రఘురామయ్యగారి మనసులోని పాత పొరలు విడిపోయాయి. పరువు అంటే పదిమంది ముందు ప్రదర్శించేది కాదు, మనసులో ఉండి నిశ్చలమైన తృప్తి అని ఆయనకు ఆ క్షణం తెలిసిపోయింది. హాల్లో ఉన్న తాత, ముతాతల పటాల వైపు చూశారు.. ఇమ్మోడం అవి నిందిస్తూన్నట్టు కాకుండా, ఆశీర్వాదిస్తున్నట్టు అనిపించాయి. -పేర్ల దాసు
9963249775

గోవా కడలి తీరాన శతాధిక తెలుగు కవితా కేళి

డా. బండారు సుజాతా శేఖర్ రచించిన 'మట్టి గీతం' దీర్ఘ కవిత ఆవిష్కరణలో కంటి అశోక్, గంజి జగన్ బాబు, డా. బండారు సుజాతా శేఖర్ దంపతులు, అంబల్ల జనార్దన్ తదితరులు.

హైదరాబాద్, మే 27: మే 19 నుండి 21 వరకు ఏ.కే. తెలుగు మీడియా, ఎఫ్. టామ్ (మహారాష్ట్ర తెలుగు సంఘాల సమాఖ్య) మరియు ముంబయి భారతి సంస్థల సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో "గోవా కడలి తీరాన శతాధిక తెలుగు కవితా కేళి" కార్యక్రమం నిర్వహించారు. మహారాష్ట్ర, గోవా, తెలంగాణ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్, కర్ణాటక, తమిళనాడు మరియు ఒడిషా, మొత్తం ఏడు రాష్ట్రాలకు చెందిన కవులు, కళాకారులు చురుకుగా పాల్గొని కార్యక్రమం దిగ్విజయం చేశారు.

మే 19న సాయంత్రం ఏడు గంటలకు, హోటల్ సభాస్థలిలో డా. బండారు సుజాతా శేఖర్ వాగ్దేవి స్తుతితో కార్యక్రమం మొదలయింది. ఆ తర్వాత వారు రచించిన దీర్ఘ కవితా సంపుటి "మట్టి గీతం" యొక్క "సుందర గవ్య ఆవిష్కరణ మహోత్సవం" తో కార్యక్రమం ముందుకు సాగింది. ఆ కార్యక్రమానికి గంజి జగన్ బాబు అధ్యక్షత వహించగా, శ్రీకాకుళం జిల్లా డిప్యూటీ కలెక్టర్, కవయిత్రీ శ్రీమతి తలలం నవరత్నమ్, ముఖ్య అతిథిగా

గోవా గవర్నర్ గౌ. అశోక్ గజపతిరాజుకు పుస్తకాన్ని అందజేస్తున్న అంబల్ల జనార్దన్ తదితరులు.

హాజరయ్యారు. గోవా నివాసి మురళీధర్ కొచ్చెర్ల, గౌరవ అతిథిగా, ఏ.కే. తెలుగు మీడియా సంస్థాపక అధినేత శ్రీ కంటి అశోక్, ముంబయి భారతి అధ్యక్షులు డా. అంబల్ల జనార్దన్ గారు వేదిక నలంకరించారు. శ్రీమతి తలలం నవరత్నమ్ మరియు డా. అంబల్ల జనార్దన్ గార్లు దీర్ఘ కవితా సంపుటి "మట్టి గీతం" సంయుక్తంగా ఆవిష్కరించారు. శ్రీమతి తలలం నవరత్నమ్ గారు మాట్లాడుతూ... ఈ కవితా సంపుటి ఆవిష్కరణచేసే అంశం అసంపూర్ణం ఉండవచ్చు. అలాగే వివిధ రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన అంత మంది తెలుగు వారిని కలుసుకోవడం చాలా సంతోషం ఉండవచ్చు. గ్రంథ ఆవిష్కరణ డా. అంబల్ల జనార్దన్ దీర్ఘ కవితా సంపుటిని పరిచయం చేస్తూ, పాతిక సంవత్సరాల క్రితం ముంబయిలో తన, డా.ఎన్.గోపి గారి "జలగీతం" మరొక అనువాద సంపుటి పరిచయం చేసిన సందర్భం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకున్నారు. డా. గోపి పంపభూతాల్లో ఒకటైన నీటిపై కావ్యం రాస్తూ, డా. సుజాత గారు మరో పంపభూతమైన "మట్టి

గీతం" రాయడం ఎంతో ముదావహం అని కొనియాడారు. మట్టి, మానవ మనుగడకై తోడ్పడే విధానం, దానిలోని తాత్వికత, దాని పరిధి, మొదలైన వాటిపై కావ్యంలోని కొన్ని కవితా పంక్తులు చదివి వివరించారు. ఒక ప్రయోజన కరమైన "మట్టి గీతం" రచించిన కావ్యకర్త డా. బండారు సుజాతా శేఖర్ అభినందించారు. గౌరవ అతిథి, గోవా నివాసి మురళీధర్ కొచ్చెర్ల మాట్లాడుతూ, గోవాలో అంత మంది తెలుగు వారిని కలుసుకోవడం ఆనందంగా ఉండవచ్చు. శాస్త్రజ్ఞులైన వారు, ఒక పాట కూడా అలపించారు. దాచేపల్లి బుచ్చయ్య గారి వందన సమర్పణ తో ఆ కార్యక్రమం ముగిసింది.

డా. అంబల్ల జనార్దన్ సభాస్థలి అతిథులు

ఆ తర్వాత శతాధిక కవి సమ్మేళనం జరిగింది. హాజరైన కవులు, తమ కవిత లతో అందరినీ అలరించారు. కొందరు గోవా ప్రకృతిని పట్టి, కొందరు తెలుగు భాష ఔన్నత్యంపై, కొందరు ఛందోబద్ధ కవితలు అలపించారు. అందరు కవులను నిర్వాహకులు "గోవా కడలి కవితా కేళి" పురస్కారంతో పాటు, శాలువా, జ్ఞాపిక, డా.అంబల్ల జనార్దన్ గారి కథానికా సంపుటి "ప్రాణధార", డా. బండారు సుజాతా శేఖర్ గారి దీర్ఘ కవితా సంపుటి "మట్టి గీతం" తో సన్మానించారు. అంతే కాదు, కార్యక్రమ సమన్వయ కర్తలు గంజి జగన్ బాబు, కంటి అశోక్ గార్లు "గోవా కడలి సమన్వయ కేళి" పురస్కారంతో సన్మానించారు. అలాగే దీర్ఘ కాలంగా గోవాలో ఉంటూ సమాజ సేవ చేస్తున్న ఆరుగురు తెలుగు సంస్థల పదాధికారులను "గోవా కడలి సేవా కేళి" పురస్కారంతో సత్కరించారు.

20వ తేదీన మన తెలుగు వారైన గోవా గవర్నర్ గౌ. అశోక్ గజపతి రాజు గారు ఆ బృందానికి ఆత్మీయ విందుతో గోవాకు స్వాగతం పలికారు. ఎంతో మంది తెలుగు వారున్న గోవాలో ఒక "తెలుగు భవన్" కి ప్రభుత్వం భూమి కేటాయింపులనే మా విన్నపానికి సానుకూలంగా స్పందించి, స్థానిక ప్రభుత్వానికి శిఫారసు చేస్తానన్నారు. ఆ సందర్భంగా డా. అంబల్ల జనార్దన్, డా. బండారు సుజాతా శేఖర్, శ్రీ జక్కని గంగాధర్, శ్రీమతి లతా తేజేశ్వర్ రేణుక గార్లు, తాము రచించిన పుస్తకాలను గౌ. గవర్నర్ గారికి సమర్పించారు. ఆ తర్వాత కవులందరూగోవాలోని కొన్ని ప్రాంతాలను స్థలాలను, మందిరాలను, సందర్శించారు.

21వ తేదీన ఉత్తర గోవాలోని ఒక సముద్రంలో ఓ గంట, ఓడ ప్రయాణంలో, తీరాల్లోని బృంద ప్రాంతాలను స్థలాలను పీక్షించారు. మొత్తం ఆ విందు అంబల్ల, గోవా సందర్శనలో ఎన్నో మరుపురాని జ్ఞాపకాలను మూటగట్టుకొని, అంత మంది అవకాశం కల్పించిన నిర్వాహకులకు ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

శునకోపాఖ్యానం...

కుక్కలు విశ్వాసానికి ప్రతీక శునకాలు గ్రామసీమలో వెలుగొందాయ్ నాడు! మనుషులతో సహవాసానికి మరగిన కుక్కలు మోరగడం కరవడం నైజం సహజమే! కుక్కలకు చెప్పులే ఆ! ప్రేమ పెంపకంతో "మాఇంట్లో కుక్కుంది జాగ్రత్త!" అనే బోర్డులు వెలిసాక మొత్తంమీద తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే కుక్కలు సమ్యక్ నమ్మకాని వమ్మ చేయలేదు పెంచుకోవడం... కొన్ని కుటుంబాలలో అనివార్యం గార్ల కాపాలాలో తమ విద్యుక్తధర్మ నిర్వహిస్తూకనురెప్పలా కాపాడుతున్నాయ్!. ఈ మధ్యకాలంలో జాగ్రత్తలు పెంచుకోవడం దానవ మనుషుల లక్షణాలన్న గుణ గణాలకు అలవాటు పడ్డాయేమో కొందరి దుర్మార్గ మానవుల నైజాలు పంట బట్టాయాయేమో వీధుల్లో స్వైరవిహారం చిన్నపిల్లల శరీరాలను జీవితాలను ముక్కలు ముక్కలుగా చేసే ఇమ్మారాజ్యంగావెళుతున్నాయ్! చిన్న పెద్ద లేకుండా కరుస్తూ కాట్లతో దాడి చేస్తున్నాయ్! ప్రాణాలపై అభయత్యాలకు పాలుపడుతున్నాయ్! చంపిముక్కలుచేస్తున్నాయ్! బయట వీడిన చూసి మానవాళి భయంకరితులౌతున్నార! అదవి సింహాళి నయం "జూ"తెట్టినప్పుడు చూస్తాం భయమేమివుందం. కుక్కల ధాటికి జనాలు హడలిపోతున్నార! అభద్రతాభావం తొలిగిస్తే నేరస్తులనుపసిగట్టే జాగిలాలపలే పెరిగితే వాటికి కొంతమంది మానవాళికి కల్లాకవటం తెలియని బాలబాలికలకు ప్రశాంతత దొరుకుతుంది....!!!

-డా.గన్నోజు
శ్రీనివాసారావి
8555899493

నిత్యనూతన శాస్త్రం

సృష్టికి మూలం వైజ్ఞానికం ! అంతులేని రహస్యాలను ఛేదించే నిత్యనూతన శాస్త్రం ! సహతుకంగా వివరించే ఈ శాస్త్రం వ్యవస్థల ప్రక్షాళనకు అవస్థల నివారణకు సకల సమస్యలకు పరిష్కారం మన వైజ్ఞానికం. వైజ్ఞానికదినోత్సవ శుభాకాంక్షలతో..

-గరిమెళ్ళ కాశీఅన్నపూర్ణ
9618586277

సెలవుల్లో బడి

వేసవి సెలవుల్లో.. పిల్లలందరూ రెక్కోల్చిన పక్షులై గుంపులు గుంపులుగా ఉండాలి వెదుక్కుంటూ... తరగతి గదుల చేతులు ఆడక, మైదానం కాళ్ళ పరిగెత్తక, గంట నోరు మోగక, గోడల చెవులు సందడి వినక, నల్లబల్ల నుదురు ఏ రాతలు నోచుకోక, కిటికీల కళ్ళు తెరవక, దేహం దేహమంతా స్వబ్ధమైపోయినట్లు.. బడితల్లి ఒక్కతే, పదిలేసిన పిల్లలను తలుచుకుంటూ ఒంటరిగా..దిగాలుగా, తూర్పు గేటు వైపు ఎదురు చూపులను ఆరేసుకుంటూ..!!

-డా. కాసర్ల సతేష్ రావు
9441406252

జీవన ప్రయాణం

రోడ్డు నువ్వు అనుకున్నట్టుగా ఉండదు.. రోడ్డు సాఫీగా ఉంటే నువ్వేమిటి.. చంటోడు కూడా గవ్వం చేరతూ వంకలు, స్పైడ్ డ్రైక్లు ఎన్నో ఉంటాయి వాటికి నీ అనుమతి అవసరం లేదు రహదారి ఎలా ఉంటే ఏమీ.. మనం దాటగలమనే ధైర్యం ఉండాలి అందరికీ రోడ్డు ఒక్కటే.. కానీ ఎవరి ప్రయాణం వారిదే.. ఎవరి వేగం వారిదే అనుకున్న గవ్వన్నీ చేరదానికి.. ఎక్కువ సమయం తీసుకోకు పోటీలో చాలా మంది ఉన్నారు తొందరగా చేరదానికి ప్రయత్నించు.. అలాగేని ప్రమాదాలు కొనితెచ్చుకోకు వంకరింకరగా, రద్దీగా, గుంతలుగా.. ఉందని ప్రయాణం ఆపకు తోచుకుంటూ, అధిగమించుకుంటూ.. గుంతల్ని చాకచక్యంగా దాటుకుంటూ.. వంకల్ని పయ్యారంగా తప్పించుకుంటూ.. సురక్షితంగా, త్వరగా గవ్వం చేరు ప్రథమ స్థానంలో ఉంటేనే ఫలితం

-సుధుపాణి
994900037

